

слово, и изыдетъ на поле за пѣтв ѿгѡ. Стѣ,
и подвижеса землѣ: призрѣ, и растѣша изыцы:
стрышаса гѡры нѣждю, растѣша холми вѣчнѣи:
шествѣа вѣчнаѣ ихъ за трѣдз видѣша. Селенѣа
вѣдопскаѣ оубоѡтса, и кровы землѣ Мадѣамскѣа.
вѣдѣа въз рѣкахъ прогнѣваешисѣ Гдѣи; ѿдѣа въз рѣ-
кахъ ирость твоѣ, или въз мѡри оустремленѣе твоѣ;
иакѡ всѣдѣши на конѣ твоѣ, и иждѣнѣе твоѣ спасѣ-
нѣе. Наллѣцѣа наллѣцѣши лѣкѣ твоѣ на скриптры,
глагѡлетъ Гдѣ: рѣкама разсѣдетсѣ землѣ. Оу-
зратъ тѣ, и поволѣтъ людѣе, расточѣа воды ше-
ствѣа, дадѣ-вѣздѣа глагѣ своѣ, высотѣ привидѣ-
нѣа своѣ. Воздвижеса солнце, и лѣна стѣ въз чѣ-
нѣ своѣмъ: во свѣтѣ стрѣлы твоѣ пойдѣтъ, въз
вистѣанѣи мѡлнѣи Орѣжѣи твоѣхъ. Прещенѣемъ оу-
мѣлиши зѣмлю, и иростѣю низложѣши изыки. Из-
шелъ ѿси на спасѣнѣе людѣи твоѣхъ, спасти помѣ-
заннѣа твоѣа пришѣлъ ѿси. Вложѣлъ ѿси во гла-
вы беззаконнѣхъ смѣртъ: воздвѣглъ ѿси оузы да-
же до выи въз конѣцъ. Разсѣклъ ѿси во изстѣплѣ-
нѣи главы силнѣхъ, стрѣсѣтсѣ въз нѣи: развѣрзѣтъ
оузы своѣ, иакѡ снѣдѣаи нищѣи тѣи. И возвелъ
ѿси на мѡре конѣ твоѣ, смѣщѣающѣа воды многѣ.
Сохранѣхсѣ, и оубоѡсѣ сѣраце моѣ, ѿ гласа мо-
литѣи оустѣнъ моѣхъ: и внидѣ трѣпетъ въз кѡсти
моѣ, и во мнѣ смѣтѣсѣ крѣпость моѣ: почию въз
дѣнъ скѡрби моѣа, да възидѣ въз людѣи пришѣлствѣа
моѣгѡ.